

ARTICVLVS XIV.

De Anthiis.

TAB. XV.
1. 2. 4. 5. 6. 7.

Anthiarum nomen omnibus piscibus latis imposuit Bellonius, sed male: nec idoneum testem habet; nec omnes lati tam pulchri, ut vel Anthiae, vel Callichtydes, vel Callionymi dici possint. Ex squammosarum esse genere, dubium; a corporis floriditate nomen apud Graecos accepisse, certum. *Αὐλωπίαν* eundem ipse Aristoteles facit. Athenaeo *κύλιχθος* et *καλλυώνυμος* dicitur, *ἔλωπα* vocavere quidam, quo nomine et ille, cui squammae contra aliorum piscium morem ad os versus tribuuntur, insignitur: *sacrum* alii seu quod magnus sit, ut morbum comitalem, qui magnus est, *sacrum* dicimus: seu quod quo loco Anthias est, ibi nullam bestiam esse confessum sit, vocant. Hicetius *λύκον* dici tradit, quod male in *λεῦκον* Rondeletius vertit. Hesychius enim *ἰχθύν ποιόν λύκον* appellari asserit. Quatuor ipsorum genera ab Oppiano ponuntur.

Oppian. Ha-
liet. lib. 1.
v. 254.

*Ζαῖνοι ἀργεῖνοι τε, τὸ δὲ τρίτον αἶμα
κελαῖνοι.
Ἄλλες δ' εὐόπες τε, καὶ αὐλωπὲς κα-
λεῦσιν.*

*Sunt flavae et niveae, sunt atro
sanguine fuscae*

*Evops atque Aupeps alios hoc no-
mine dicunt.*

Totidem et Rondeletius posuit; quorum vix aliquis, cum omnes dentati sunt, Anthiae vero Oppiano edentuli, probatur. Prior totus corpore et pinnis rubens; Pagri aut Cinaedi modo, ad imberbes Mullos referri potest. Alter Aselli species est: quod neque salitus, neque vento siccatus, servari potest, vel calidiori in Gallia coelo, vel occultae qualitati adscribendum est. Tertium ad Turdos pertinere stellulae, quas in pinna ad anum gerit, et corporis forma testantur. Oculos habet magnos, rotundos, purpureos, et rubros. Podicem magnum e quo *intestinum* rubro viridique distinctum excidit. Pro quarto, (hujus generis Oppianus *εὐόπες καὶ αὐλωπὲς* vocat, id est *εὐοφθαλμοὺς* et *ἐπιμήκεις* κατὰ

τὰς ὀφθαλμοὺς, ut Scholastes meus exponit, Aelianus cetacei generis et ore robusto facit,) squammosus et latus piscis, quem ex eo, quod supercilia oculos ambiant, Aulopiam esse colligas, ponitur. *Aldrovandus* quatuor quoque Anthiarum nomine e diversis locis sibi missos ponit, sed pro iis non obtrudit. *Primi* venter totus argenteis squammis resplendet: lateribus aureae intermischentur. In dorso, quod fuliginosum, unica tantum pinna duodecim armata aculeis visitur, ventris pinnae ad castaneum vergunt. Branchiarum opercula ex aureo et violaceo variant. Labrum inferius tum intus, tum foris ex flavo virefcit, quod peculiaris notae loco esse potest. *Alter* toto dorso pinnis duabus dorsi et quae retro anum est, vi- ret. Vertice capitis aterrimo, cervice et labro inferiore interna parte purpurascens. Ossibus branchiarum auro resplendentibus, ventre toto argenteo purpura permixto. *Tertius* tam maculis violaceis toto corpore variegatur, ut violaceus quasi totus videatur. Pinnarum numero cum superioribus convenit, quae ad branchias, vergunt ad violaceum, et in extremo roseae sunt. Iris oculorum et mentum roseo sanguineove colore, specificam et ob quam solam dignosci potest notam, in eo constituunt. *Quarto* inusitata est oculorum ac praesertim pupillae magnitudo et pulchritudo: iridem ex aureo roseoque permixtam habet. In capite retro oculos, cervice, et ad branchias, amethystino, aureo, argenteo, caeruleoque variat. Labrum superius habet viride, inferius caeruleum: *linguam* maximam candicantem. Ventrem primum viridem, dein argento et auro ad podicem usque splendentem, ad caudam usque roseum et sanguineum. *Locus* Anthiis in faxis, quae tamen aliquando, cum *ἀθηφάγος ὄστρος ἐλαύνει*, deserunt. *Ἀνάγκη δὴ περὶ τὸν χοῖρον ἀθηφόν εἶναι*, * locum absque bellicis esse ubi habitant: quod forte inter *φύσεως ἀπόβητα* reputandum est. Unde sacri, ut superius dictum, dicuntur.

Aelian. H.
A. 1. 13. c. 17.Aldrovand.
de Piscibus
l. 1. c. 19.* Aelian. H.
Animal. l. 8.
c. 28.